

ORDONANȚA TRIBUNALULUI FUNCȚIEI PUBLICE
(Camera a treia)
10 decembrie 2008

Cauza F-46/08

Thérèse Nicole Thoss
împotriva
Curții de Conturi a Comunităților Europene

„Curtea de Conturi — Regimul financiar al membrilor — Pensii —
Pensie de urmaș”

Textul integral în limba de procedură (franceza) II-A-1 - 2381

Obiectul: Acțiune formulată în temeiul articolului 230 CE prin care doamna Thoss, văduva domnului Thoss, fost membru al Curții de Conturi, solicită Tribunalului, printre altele, să anuleze decizia Curții de Conturi din 20 martie 2006 prin care i se refuză acordarea pensiei de urmaș prevăzută la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 2290/77 al Consiliului din 18 octombrie 1977 de stabilire a regimului financiar al membrilor Curții de Conturi (JO L 268, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 8, p. 194)

Decizia: Trimite acțiunea înregistrată sub numărul F-46/08, Thoss/Curtea de Conturi, Tribunalului de Primă Instanță. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Sumarul ordonanței

Procedură — Repartizarea competențelor între diferitele instanțe comunitare — Acțiune în anulare formulată de un membru al instituției comunitare îndreptată împotriva unei decizii a acestei instituții

[art. 225 alin. (1) primul paragraf CE, art. 230 CE, 236 CE și art. 247 alin. (8) CE; Statutul Curții de Justiție, anexa I, art. 1; Statutul funcționarilor, art. 91 alin. (1); Regulamentul nr. 2290/77 al Consiliului]

Întrucât Curtea de Conturi este o instituție comunitară și nu un „organism” sau o „agenție” în sensul articolului 1 din anexa la Statutul Curții de Justiție, Tribunalul Funcției Publice nu este competent să se pronunțe asupra unei acțiuni formulate de un membru al Curții de Conturi împotriva instituției amintite decât în măsura în care se poate considera că aceasta a fost formulată în temeiul articolului 236 CE.

În ipoteza unei cereri de anulare a unei decizii a Curții de Conturi prin care se refuză acordarea unei pensii de urmaș văduvei unui fost membru al acestei instituții, trebuie să se determine dacă un astfel de membru poate fi considerat un „agent” în sensul articolului 236 CE, și anume o „persoan[ă] [căreia i se aplică] [...] statut[ul]”. Or, în primul rând, dispozițiile Tratatului CE fac distincție foarte clară între situația membrilor instituțiilor comunitare și cea a funcționarilor și agenților Comunităților Europene. În al doilea rând, articolul 247 alineatul (8) CE nu prevede că Statutul funcționarilor sau Regimul aplicabil celorlalți agenți reglementează condițiile de angajare ale membrilor Curții de Conturi, ci un regulament special, Regulamentul nr. 2290/77 de stabilire a regimului financiar

al membrilor Curții de Conturi. În sfârșit, Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți nu sunt aplicabile direct membrilor Curții de Conturi, situația acestora din urmă nefiind afectată de statut decât în mod indirect, în măsura în care Regulamentul nr. 2290/77 face referire la acesta. Membrii Curții de Conturi nu pot, prin urmare, să fie considerați „persoane[...]” cărora li se aplică [...] statut[ul]”, în sensul articolului 91 alineatul (1) din statut și, prin urmare, „agenți” în sensul articolului 236 CE. Prin urmare, articolul 1 din anexa la Statutul Curții de Justiție nu este aplicabil acțiunii formulate de un membru al Curții de Conturi în temeiul articolului 236 CE. O astfel de acțiune nu este, așadar, de competența Tribunalului Funcției Publice.

O acțiune în anulare formulată de un membru al Curții de Conturi sau de soțul supraviețuitor împotriva unei decizii a acestei instituții privind, printre altele, condițiile sale de muncă stabilite în temeiul articolului 247 alineatul (8) CE intră în domeniul de aplicare al articolului 230 CE.

O decizie a Curții de Conturi poate fi contestată în temeiul articolului 230 CE, deși Curtea de Conturi nu este menționată în mod expres la primul paragraf al acestuia, care stabilește instituțiile ale căror acte pot face obiectul unui control al legalității de către Curtea de Justiție.

În temeiul articolului 225 alineatul (1) primul paragraf CE, Tribunalul de Primă Instanță are competența să judece în primă instanță acțiunile menționate

inclusiv la articolul 230 CE, cu excepția celor rezervate prin Statutul Curții de Justiție acesteia din urmă.

(a se vedea punctele 21, 25, 26, 29, 31-34, 42, 46 și 47)

Trimitere la:

Curte: 11 mai 1989, Maurissen și Union syndicale/Curtea de Conturi, 193/87 și 194/87, Rec. p. 1045, punctul 42, și Concluziile avocatului general Darmon prezentate în această cauză, punctele 50-57; 17 mai 1994, H./Curtea de Conturi, C-416/92, Rec., p. I-1741

Tribunalul de Primă Instanță: 30 septembrie 1998, Ryan/Curtea de Conturi, T-121/97, Rec., p. II-3885